

[Rytter.]

sagde blot: vi vil ikke direkte stemme for det, for det betyder jo en stærk Afvigelse fra de gældende Regler, men kan vi ikke paa en eller anden Maade modificere det? Derved kom vi sammen med Justitsministeren ind paa den Tanke, om det ikke skulde være muligt at have et Udvalg, som eventuelt kunde modtage disse Oplysninger, og i den Forbindelse førtes Tanken hen paa de af Rigsdagen nedsatte Udvalg angaaende de aarlige Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. Det ærede Medlem mente imidlertid af formelle Grunde, at man ikke kunde gøre dette, og derved bortfaldt dette Spørgsmaal.

Det hele endte med, at den daværende højtærede Justitsminister med Tilslutning af Socialdemokrater, af Venstre og af Det radikale Venstre foreslog Optagelse af § 11 i Lovforslaget. Altsaa, Venstre var paa en Maade Medforslagsstiller til § 11. Ikke desto mindre staaer det ærede Medlem nu op og siger, at vi har kritiseret dette, at vi vilde ikke gaa med dertil, og at vi vilde stille Ændringsforslag til Forslaget, fordi vi var imod det. Det forekommer mig, at det er uheldigt, naar man paa den Maade misbruger Rigsdagstidende, navnlig naar det ærede Medlem samtidig siger, at han har studeret Rigsdagstidende meget nøje og oven i Købet angiver den Spalte, det staaer paa. Jeg tilgiver imidlertid det ærede Medlem — det er den Slags Fejltagelser, der kan ske.

Steincke: Med stigende Forbavelse hørte jeg Ordføreren for et enigt Udvalg (Rytter) fordybe sig i et af Medlemmernes tidligere Synder. Naar man har opnaaet den betragtelige Alder, som det ærede Medlem Hr. Rytter — eller, som han vilde sige, den endnu mere forhenværende højtærede Justitsminister Hr. Rytter — har, saa stiger jo ens Interesse for Fortiden, i Regelen da. Jeg ved det, da jeg i saa Henseende følger det ærede Medlem Hr. Rytter nøje — ogsaa den eneste Henseende, hvori jeg følger ham —, og det under mig derfor ikke, at det ærede Medlem fandt det rimeligt at dvæle lidt ved Forhandlingerne her i Tinget i Rigsdagsamlingen 1937—38. Hvorfor det skulde spare Tid, at det ærede Medlem fremsatte sine — i øvrigt efter min Mening overflødige — Bemærkninger ved anden Behandling i Stedet for ved tredie, forstaaer jeg ikke, men det kan for saa vidt være ligegyldigt.

Jeg skal indskrænke mig til, da jeg ikke har Vidner paa, hvad der skete dengang, at oplæse de officielle Dokumenter, som jeg stoler endnu mere paa end paa det ærede

Medlem Hr. Rytters Hukommelse. I Rigsdagsaarbogen for 1937—38 staaer der om Behandlingen af dette Forslag:

„Et Mindretal, bestaaende af Venstre og Det konservative Folkeparti, stillede Underændringsforslag om et Tillæg, hvorefter de af Rigsdagen nedsatte Udvalg angaaende de aarlige Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse kunde faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med de paa-gældende Erklæringer, saafremt der skulde findes Anledning hertil.“

Og til dette svarede den daværende højtærede Justitsminister ifølge Landstingstidende for 1937—38 Sp. 902:

„Jeg skulde heller ikke have haft noget imod en Ændring, der gik i Retning af det Underændringsforslag, der er stillet, hvis det var muligt at finde en praktisk Fremgangsmaade. Men da jeg ikke kan anse det for hverken rimeligt eller praktisk, at Justitsministeren i en Sag af denne Karakter skulde, om jeg saa maa sige, sortere under en anden Ministers mere eller mindre tilfældige Udvalg,“

o. s. v.

„har det ikke været mig muligt at tiltræde Underændringsforslaget.“

Jeg skal herefter ganske henstille, om man finder Anledning til at slutte sig til det ærede Medlem Hr. Rytter, naar han siger, at mine Udtalelser var i Bund og Grund, aldeles og fuldkommen urigtige eller saadan noget lignende.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker for den hurtige og udmærkede Behandling af det foreliggende Lovforslag og for Udvalgets Tiltræden af de af mig foreslaaede Ændringer, som jeg mener dels i Realiteten betyder en Forbedring af Lovforslaget, dels paa visse Omraader medfører en noget bedre Systematik i Reglernes Opstilling.

I øvrigt skal jeg henvise til, hvad den ærede Ordfører (Rytter) allerede har udtalt, at Forholdet er dette, at vi agter hurtigst muligt, jeg kan sige næsten omgaaende, at gaa i Gang med en nøje Gennemgang af Fremmedloven af 1875 og de til denne knyttede Ændringer og at sætte saa megen Kraft ind paa Arbejdet, at vi i Løbet af Efteraaret kan møde enten med Forslag til en Revision af Fremmedloven, hvis Forholdene er tilstrækkeligt afklarede, eller i hvert Fald til en Revision eller en Sammenarbejden af de mange Tillægslove, der er givet.

Jeg kan ikke afholde mig fra at føje nogle Bemærkninger til den Diskussion, der har rejst sig mellem det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Steincke,